Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 9 | JERSEY CITY and NEW YORK, | TUESDAY, JANUARY 16, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | ВІВТОРОК, 16-го СІЧНЯ 1996 р. | Ч. 9. РІК CIII

ДОХОДИ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН ЗРОСЛИ

Київ (УНІАР). — За підсумками Національного Банку України, інфляція у четвертому кварталі 1995 року становила 20.5 відсотка. На думку голови правління НБУ Віктора Ющенка, у минулому році нарешті вдалося переламати тенденцію, коли у четвертому кварталі інфляфія знищувала успіхи, яких вдалося досягти навесні та влітку.

Для порівняння: 1993 року інфляція у четвертому кварталі сягнула 360.5 відсотка, у відповідний період 1994 — 171.2 відсотка. А у разі проведення драстичної монетарної політики, вірогідно рівень інфляції можна знизити до 32-35 відсотків за рік.

Згідно з даними, які навів під час пресконференції голова правління НБУ, у 1995 році вперше почали збільшуватися дійсні грошові доходи населення. Якщо взяти грудень 1992 року за 100 відсотків, то через рік доходи українських громадян упали аж до 32.9 відсотка, а ще через рік до 30.8 відсотка. І тільки 1995 року вони піднялися до 40 відсотків.

Щодо дефіциту бюджету, то він у 1995 році не перейшов визначеної межі у 7.3 відсотка. На 1996 рік він заплянований на рівні 6 відсотків. З них тільки 1.5 відсотка плянується покрити прямою емісією НБУ, а це 107 трлн. карбованців. Решта надходитимуть з неінфляційних джерел, зокрема за рахунок продажу державних вартісних паперів.

Є. Марчук зустрівся з керівником кримської делеґації

Київ (Р. Р.). — Сюди прибула делеґація кримських парляментаристів на чолі з головою парляменту автономії Євгеном Супрунюком.

Прем'єр-міністер України Євген Марчук 10-го січня зустрівся з Є. Супрунюком і обговорив з ним питання бюджету Криму на 1996 рік, ситуацію навколо кримського уряду, питання депортованих народів і Чорноморської фльоти. Особливу увагу приділено ситуації в Теодосії, де розташовано багато підприємств військово-промислового комплексу, які не завантажені замовленнями.

У Криму в цей день перебуває спільна комісія Уряду і Адміністрації Президента України з метою з'ясування наскільки ефективно використовується матеріяльна і фінансова допомога, надана автономії Україною. Комісія також вивчає хід виконання постанов Кабінету Міністрів України з метою визначення шляхів розв'язання існуючих проблем Криму. Очолив комісію віцепрем'єр-міністер України з питань державної безпеки і надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець.

Ще одна комісія, очолювана заступником голови Фонду Державного Майна України Олександром Тарасенком, спільно з командуванням Військово-Морських Сил України вивчає проблеми передачі Україні військових містечок і об'єктів Чорноморської фльоти.

Демократи є проти зміни другого каналу телебачення

Київ (Р. Р.). — Рада демократичних партій України оприлюднила заяву на підтримку керівництва Державного телерадіомовлення щодо основних напрямків державної інформаційної політики.

Заяву підписали керівники Народного Руху України, Демократичної Партії України та Української Республіканської Партії. Вони зазначили, що в Україні не всі сприйняли як належне той факт, що на телевізію почали впроваджувати українську політику.

Рада демократичних партій засуджує наміри спеціяльної парляментарної комісії з вивчення ситуації на Державному телерадіомовленні перетворити другий канал Українського телебачення на „парляментарний". Це, на думку авторів заяви, зробило б другий канал „трибуною для комуністів".

М. Уманця звільнено

Київ. — Як уже інформовано, Уряд України рекомендував звільнити з міністра вугільної промисловости Віктора Полтавця та голову Державного комітету атомної енерґетики Михайла Уманця.

В. Полтавець покищо працює, а М. Уманця 9-го січня звільнено указом Президента України Леоніда Кучми, „у зв'язку з переходом на іншу працю". Журналістам покищо не вдалося з'ясувати причини цього рішення.

В Монтреалі збещестили українські церкви

Оттава. — Як повідомляє Конґрес Українців Канади, в суботу, 23-го грудня, саме перед Різдвяними святами за новим стилем, невідомі злочинці помалювали фарбою двері і фасади трьох церков в Мотреалі, Кве., а саме української православної катедри св. Софії, української католицької церкви Успення Богородиці Діви і римо-католицької церкви Брендана. При тому злочинці вималювали кличі Фронту звільнення Квебеку та число „101", що торкається закону Квебеку відносно вживання мови.

Президент КУК Олег Романів гостро зареаґував на такий вандалізм, стверджуючи, що він захитує основні людські права, та висловлюючи надію, що провід провінції Квебеку засудить цей вчинок невідомих злочинців. Запротестували також гостро Митрополит УПЦ Василь Федак і Митрополит УКЦ Михайло Бздел.

Президія КУК виготовила протестаційного листа до політичних провідників Квебеку і Канади з вимогою краще обороняти права меншин так в Квебеку, як і в цілій Канаді взагалі.

СТВОРЕНО АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕС З ЕКОНОМІЧНОЇ СПІВПРАЦІ

Київ (УНІАР). — Ряд провідних компаній та підприємців ЗСА створили фірму Американсько-український конґрес для розвитку ділового економічного співробітництва, президентом якої став Стенлі Едвард Лібман. Міністерство Зовнішніх Економічних Зв'язків і Торгівлі України вже зареєструвало представництво цієї фірми. Фірма має на меті проведення конґресів, семінарів, симпозіюмів з питань ділового економічного співробітництва між Україною та ЗСА.

Перший такий конґрес відбудеться 14-18-го квітня цього року в Атлантик Ситі, Н. Дж. Як повідомив віцепрезидент українського організаційного комітету Володимир Заболотний, ідея створення конґресу отримала підтримку як президентів ЗСА й України, так і ділових кіл, банків і компаній обох країн.

Конґрес плянує організувати дев'ять семінарів з проблем розвитку економіки в таких сферах, як фінанси і банкова справа, сільське господарство і виробництво продуктів харчування, будівництво, промисловість і конверсія, видобування корисних копалин, телекомунікація, охорона здоров'я, транспорт та туризм.

На початку роботи конґресу передбачається зформувати перелік проєктів, пропонованих для спільного українсько-американського здійснення. Організаційний комітет сприятиме випрацюванню підприємницьких плянів, проєктів, пошуку західніх партнерів для учасників конґресу, а також, разом з державними установами, випрацюванню проєктів документів стратегічного партнерства ЗСА й України, аналізи можливостей структурної перебудови галузей та окремих підприємств, створенню нових перспективних підприємств.

Розпочалися другі торги цінними паперами

Київ (Р. Р.). — Тут у четвер, 11-го січня, розпочалися другі торги державними цінними паперами, які проводитимуться щотижня у четвер.

У зв'язку з цим, до особливих вказівок, заборонено будь-яку позабіржову торгівлю державними цінними паперами.

До участи в торгах 11-го січня, як вийняток, допущено всі комерційні банки України, які хочуть продати чи купити державні цінні папери. Раніше до участи в торгах допускалося лише ті комерційні банки, які є членами фондової секції Української Міжбанківської Валютної Біржі (УМББ). У майбутньому комерційні банки мають вислати від-по-відні документи фондовій секції УМББ для прийняття їх у члени згаданої секції.

Виставлені 11-го січня зобов'язання були продані на 4, 6, 14, 15, 21 і 28-ох закритих авкціонах Національного Банку України. Гроші за придбані цінні папери мають бути переведені на рахунок 169 УМВБ до 12 години наступного дня після торгів, з обов'язковою вказівкою „за придбані облігації". Банки, які перешлють гроші невчасно, будуть позбавлені права на участь в торгівлі державними цінними паперами на півроку, як на первинному, так і на вторинному ринках.

Піттсбурґ вшановує заслуженого громадянина



Українське Технологічне Товариство у Піттсбурзі вшановує заслуженого громадянина грамотою Українець Року 1995 (зліва): конґресмен Вілліям Койн, голова УТТ Ігор Гаврилюк, мейор Піттсбурґу Тома Мирфі, лавреат Джан Сміт, Галя Полатайко, заступниця голови УТТ, міський радний Дан Онорато.

Вже понад чверть сторіччя Українське Технологічне Товариство, об'єднання професіоналістів у Піттсбурзі, надає щорічно грамоту Українця Року. Метою цієї нагороди є вшанувати ці прикмети чи форми діяльности що є корисними для української спільноти.

У 1995 році на бенкеті в Університетському клюбі 25-го листопада таке відзначення одержав Джан Смит. Він, син ранніх українських імігрантів, є представником першого покоління українців народжених на американській землі. Джан Смит зумів сполучити притаманну американцям діловитість із ідеалізованим прив'язанням до землі своїх батьків, до української традиції і духовости. Живим виявом української духовости є церква і для неї, невтомною працею у парафії св. Юрія присвятив Дж. Смит роки свого життя. Розуміючи важливість фінансової бази для парафії, він своїм прикладом дав поштовх для професійної продукції і розпродажу харчових продуктів.

Дж. Смит вважав, що українцям необхідно включатись у політичне життя нашої країни і був активним членом Демократичної пар-

(Закінчення на стор. 4)

У БОСНІЙСЬКІЙ ШАХТІ ЗНАЙДЕНО МАСОВЕ ПОХОВАННЯ

Любія, Боснія. — Европу сколихнуло ще одне свідчення сербської жорстокости. Сенсацією останніх днів стали події довкола старої любійської шахти, яка перебуває під цілодобовою вартою озброєних сербів. Дорогу до шахти заміновано.

Незважаючи на надзвичайні заходи секретности, місцеві мешканці довідалися, що шахта стала місцем поховання багатьох тисяч жертв так званих „етнічних очищень", застосованих сербами у північнозахідній частині Боснії. Тепер боснійські серби, намагаючись приховати від міжнародної громадськости сліди власних злочинів, ексґумують з численних спільних могил тіла вбитих боснійських мусулман і скидають їх у шахту, відтак пересипаючи хемікаліями.

Цю страшну операцію серби почали ще в кінці минулого року, однак змушені прискорити її з огляду на розміщення в Боснії військ НАТО.

Двом американським журналістам вдалося наблизитися до однієї з ям з тілами, однак серби обох їх заарештували і вислали за межі контрольованої ними зони.

Англійські вояки, які перебувають у Любії в складі збройних сил НАТО, повідомили, що час від часу натрапляють на спотворені трупи, що їх серби кудись швидко вивозять. Мешканці міста певні, що це тіла жертв, замордованих минулої осени сербськими бойовиками Желька Разнатовіча, відомого під назвою Аркан.

Російський полк розформовано, але п'ята колона залишилася

Євпаторія (Р. Р.). — Тут розформовано полк берегової охорони Чорноморської фльоти Росії, що розташовувався в місті протягом останніх 40 років. Керівництво полку відмовилося у 1991 році присягнути Україні, тому 15-го грудня 1995 року полк розформовано.

Водночас виявилося, що 70 відсотків офіцерів неіснуючого більше полку залишилися жити в Євпаторії, хоч і присягалися вірою і правдою служити Росії.

Подібна ситуація і з двома полками цієї дивізії в Симферополі. Російська дивізія перестала існувати, але її офіцерський склад залишився в Україні.

В Євпаторії тепер буде розташовано тренувальну базу і житло для Національної Ґвардії України і навчальну базу для міліції. Про це повідомила Пресова служба ДСУ.

Російський міністер дає свої пропозиції

Первомайське. — Тут під час зустрічі з журналістами міністрів оборони України, ЗСА і Росії, Павел Ґрачов зазначив, що НАТО не може претендувати „на ролю лідера в забезпеченні миру в Европі та у світі".

„Москва забезпечить безпеку своїх друзів і свою", сказав російський міністер оборони і запропонував НАТО, разом з Україною та Росією, шукати інший механізм для спільного розв'язання питань безпеки.

В Україні

ПРАЦЮЮТЬ НАД НАФТОВИМИ ПРОЄКТАМИ У ЗАКАВКАЗЗІ

КИЇВ. — Делеґації Міністерства Закордонних Справ та Державного комітету нафтової промисловости відвідали країни Закавказзя, де обговорили можливу участь України у проєкті будівництва нафтопроводу і створенні консорціюму, який контролюватиме спорудження нафтогону.

ПЕРЕВАЖНА ЧАСТИНА ЕКСПОРТУ ЙДЕ ДО РОСІЇ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Майже половина експортної продукції підприємств Дніпропетровщини припадає на Росію. Загалом продукція експортується до 77 країн світу. З 68 держав-імпортерів, які реґулярно доставляють сюди свою продукцію, росіянам належить понад третина всього обсягу імпорту. За характером торішніх зовнішньо-економічних угод, переважають бартерні операції. За номенклятурою і асортиментом експорту левова частина припадає на продукцію металурґійного комплексу, хемічної та нафто-хемічної промисловостей. В імпорті — на нафтопродукти, машини, обладнання, каучук, лісоматеріяли і сировину для хемічних виробництв.

ОБВИНУВАЧУЮТЬ МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ В НЕДБАЛЬСТВІ

КИЇВ. — „Щорічно в армії гине понад один батальйон вояків, вони мерзнуть і голодують, до того ж служба стає соціяльно небезпечною, вона загрожує здоров'ю нації", — сказано у посланні, яке Українська Національна Асамблея розповсюдила через засоби масової інформації. У зв'язку з цим УНА вимагає резиґнації колеґії Міністерства Оборони у повному складі з порушенням проти її членів кримінальної справи за розвал армії, порушення судової справи проти винних у загибелі вояків і запровадження механізму контролі з боку Верховної Ради.

ВИДІЛЕНО ЧЕРГОВИЙ КРЕДИТ, АЛЕ ЯК ВИЙНЯТОК

КИЇВ. — До 1-го квітня цього року Міністерство Сільського Господарства отримає від Міністерства Фінансів бюджетний кредит на 5 трлн. карбованців для закупівлі запасових частин для сільсько-господарської техніки. Таке рішення, як вийняток, ухвалив Кабінет Міністрів України. 30 річних відсотків за цим кредитом будуть покриті за рахунок фондів, призначених на закупівлю сільсько-господарської продукції за державним контрактом цього року. Кабінет Міністрів дозволив використати і фонди, передбачені для фінансування закупівлі сільсько-господарської продукції за контрактом 1996 року на оплату послуг ремонтних підприємств. Розрахунки за ці послуги здійснюватимуться шляхом постачання зерна і насіння до державних установ по ціні 100 дол. за тонну м'якої пшениці третьої кляси.

ВИЗНАЧЕНО ДЕРЖАВНУ ДОПОМОГУ ПЕНСІОНЕРАМ ТА ІНВАЛІДАМ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України встановив державну грошову допомогу обсягом до 1.5 млн. карбованців самотнім громадянам, які не працюють і які досягли пенсійного віку або визнані інвалідами I чи II групи. Допомогу отримуватимуть також родини, які складаються з цих категорій громадян і середньомісячний дохід яких на одного-го члена не досягає вартости межі мінімального рівня — 4,800,000 карбованців. Міністерства і установи мають до двох тижнів визначити порядок виплати допомоги, а до 1-го березня цього року подати до Кабінету Міністрів пропозиції щодо уніфікації систем виплати грошової допомоги іншим категоріям громадян, які не працюють.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОР ВІДВІДАВ МОЛДОВУ

КИЇВ. — Генеральний прокурор України Григорій Ворсінов виїхав до Молдови з метою переговорів з генеральним прокурором цієї країни щодо співпраці між прокуратурами обох держав. Особливо це стосується питань боротьби з організованою злочинністю.

РОЗПОДІЛ ФЛЬОТИ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

СЕВАСТОПІЛЬ. — У штабі Військово-морських сил України відбулася чергова зустріч української і російської комісій з питань розподілу Чорноморської фльоти. Акти передачі окремих об'єктів, зброї, техніки та майна вже підписано на 35 берегових об'єктах. Ще 39 готується до передачі українській стороні. Покищо сторонам, хоч і важко, але вдається знаходити порозуміння.

НАГОРОДЖЕНО УКРАЇНСЬКОГО АМБАСАДОРА

КИЇВ. — Як повідомили у Міністерстві Закордонних Справ України, амбасадора України в Індії Г. Ходоровського нагороджено почесною відзнакою „За зміцнення міжнародного миру і дружби". Це є визнанням вагомости його вкладу у справу сприяння миру у всьому світі й розвиткові відносин з Індією. Нагороду вручив державний міністер закордонних справ Індії Р. Л. Бгатія.

В АМЕРИЦІ

НІХТО З ПОЛІТИЧНИХ дорадників у Вашінґтоні не надто турбується тим, що перервано переговори у справі збалянсовання державного бюджету. Навпаки, всі вони вже роблять пляни передвиборчих кампаній, базуючись саме на цьому факті. Існуючі розбіжності стають головними точками кампаній, а причини розбіжностей кидається вміло у табір суперників. Стен Ґрінберґ, політичний стратег Демократичного крайового комітету, є переконаний в тому, що для демократів буде дуже корисно, коли вони переконають народ, що вони є останньою оборонною лінією проти республіканських пропозицій зменшити фонди на програми Медікер, освіти та охорони довкілля.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 11-го січня, Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) з Космічного центру ім. Кеннеді, запустило ракету „Ендевор" з шістьма астронавтами на дев'ятденне відрядження. Цим разом завданням ракети „Ендевор" та її залоги є наздогнати запущеного у космос минулого березня японського сателіта та забезпечивши відповідно, привезти назад. Теперішня місія була дуже важливою не тільки з причини свого завдання, але також і через те, що всі переживали чи саме її запущення у космос при холодній температурі 44 степенів пройде успішно. Цього місяця минає 10 років, як 28-го січня 1986 року космічна ракета „Челленджер" вибухнула коротко після злету при температурі 36 степенів, вбиваючи семичленну залогу.

У СВІТІ

КОРОЛЬ ЙОРДАНІЇ Гуссейн прибув до Ізраїля з першою в історії двох країн офіційною візитою. Він особисто вів гелікоптера йорданських військово-повітряних сил, який приземлився на тельавівському летовищі Сде-Дов, де високого гостя зустрів прем'єр-мінстер Ізраїля Шімон Перез. Візита почалася з відвідин шпиталю „Іхілов" в Тель-Авіві, де 4-го листопада минулого року вмер від ран прем'єр-міністер Їцак Рабін. Відтак йорданський монарх та ізраїльський прем'єр поїхали до урядової резиденції Бет-Ґабріел на півночі країни, де відбулося вручення нагород миру керівникам ізраїльської та йорданської делеґацій, які у жовтні 1994 року підписали мирний договір між двома країнами. У церемонії вручення нагород взяв участь державний секретар ЗСА Воррен Кристофер.

Важне для передплатників „Свободи" у Канаді

З огляду на факт, що самі кошти поштової пересилки одного числа щоденника „Свобода" до Канади виносять тепер 40 ц. денно, а у річному відношенню 100 амер. дол., (40x250 разів) всі передлати так членів (75 дол.), як і нечленів (100 дол.) треба надсилати тільки в американських долярах.

Передплати одержані в канадській валюті будуть перечислені на амер. доляри та зараховані на підставі суми в амер. долярах.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Залицяння старого ведмедя

Від деякого часу можна завважити, що Росія почала досить наполегливо застосовувати нову азійську політику і без зайвого розголосу поглиблювати свої стосунки з Китаєм. Західні дипломати переказують із почутого від російських колеґ, що ці нові залицяння московського ведмедя до пекінського дракона є відрухом на літеплє й не надто тепер палке захоплення ЗСА об'єктом своєї досі постійної адорації — Росії. Китай натомість свої нові стосунки з Москвою використовує для зміцнення своєї міжнародної позиції, що, на думку багатьох, може йому вдатися, зокрема тепер, коли його спілкування з Америкою є захитані. Очевидно, що, як це звичайно буває, Москва офіційно заперечує будь-які зміни своєї політики щодо Китаю — від довшого часу загрозливого ворога свого східнього кордону. Але в той самий час Ґріґорій Ложінов, керівник першого азійського департаменту при міністерстві закордонних справ, підкреслює, що у перші два роки після розпаду СССР в 1991 році російську дипломатію оскаржували у надто великій прихильності до Заходу, а теперішню ситуацію можна розцінювати як безстороннє збалянсування.

Одначе вірити в те, що такі московські залицяння до Китаю базуються виключно на економічній чи політичній безпеках було б надто наївним. Тут радше першою причиною такого залицяння є настрашити та попередити Захід, а зокрема ЗСА, що коли справи не підуть бажаним, а дуже часто й вимаганим Росією шляхом, то вона знає кому запропонувати свої послуги та приязнь. Бо Росія, зокрема тепер, шукає приятелів і розглядається за новими союзниками. Біда тільки в тому, що Китай, враховуючи свої теперішні непорозуміння з Америкою, в основному через Тайван, торгівлю та порушення Китаєм людських прав, також використовує ці залицяння, як засіб ревнощів. Таке відгрівання старої романтики створює тільки літеплі відносини та ледве чи буде мати бажані наслідки. Як і кожні невдалі залицяння, вони готові залишити по собі несмак, а з усього видно, що саме на такі висліди сподіються Китай і Росія.

Хоч Китай і Росія ривалізують між собою за здобуття належної поваги і визнання серед держав світової громадськости, то це ніяк не зупиняє їх мати взаємне недовір'я. Але є також багато чинників, які є корисними для обидвох країн, а це, в першу чергу, економічні можливості збуту та справи внутрішнього порядку. І задля цього ці країни шукають взаємного співжиття, конечного для їхніх сусідських взаємовідносин. Крім того Китай для Росії є одним із чотирьох найбільших ринків збуту зброї її виробництва, починаючи від підводних човнів і бомбовиків-винищувачів до протиракетних оборонних систем.

Незважаючи на те, що причини залицянь старого ведмедя є знаними та не конче застрашаючими, то все ж таки не треба ними нехтувати. Навпаки, треба пильно стежити, щоб з марних залицянь не вийшло будь-яких конкретних плянів, бо тоді довелося б дорого платити за такі китайсько-російські любощі. Зокрема тепер, коли в Росії до голосу і влади починають приходити ті, яких ніколи не радували спілкування зі Заходом, бо надто яскраво віддзеркалюють оту, все ще досі існуючу прогалину. Хоча Нікіта Хрущов вже тому майже 36 років тарабанив по столі черевиком в Організації Об'єднаних Націй, намагаючись переконати та застрашити світ, викрикаючи „ ми вас доженемо і переженемо"!

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

ТРІЮМФ ЧИ КАТАСТРОФА?

Хоч подія, про яку піде мова в цій статті, мала місце в Росії, але її наслідки виходять далеко поза її межі і заторкуватимуть хід подій в Україні. Вибори до нового парляменту Росії, Державної думи, принесли для неї дуже неприємні наслідки, але можуть також породити небажані, а то й важкі наслідки для України та інших держав, колишніх республік СССР.

У виборах тих програли так звані російські демократи. Так звані тому, що вони не позбулися ще чаду реставрації Російської імперії. Без огляду на форму нова імперія була б домінуючою, тобто пануючою над народами, які входили б в її склад, а це заперечення демократії взагалі. З демократами програв і президент Росії Боріс Єльцин, зсунувся вниз Владімір Жириновський, але ще не настільки, щоб зійти з історичної арени, бо ще чимало його прихильників залишилися у російському суспільстві. Тотально програла партія „Жінки Росії", якій передбачувано якийсь успіх, не дописала партія з зовсім неполітичною назвою „Наш дім — Росія", яка тією дивовижною назвою і закликом до російського патріотизму прикривала свій брак політичної програми і не поміг їй прем'єр-міністер Черномирдін, який очолює її. Ганебно програв „Конґрес російських общин", що вів бундючну передвиборчу кампанію, демонструючи на кожному кроці генерала Олександра Лебедя, який, однак, сам виграв і ввійшов до парляменту особисто. Втримався на поверхні Григор Явлінський, але так слабо, що ледве чи це допоможе йому, радше пошкодить у червневих виборах президента Росії. Виграла Комуністична партія Росії у виборах, бо здобула найбільшу кількість мандатів, але не виграла виборів так, щоб могти зорганізувати навколо себе коаліцію, яка мала б підстави домагатися права творити новий уряд, або принаймні відіграти найвагомішу ролю у творенні нового кабінету міністрів. Все таки її лідер Ґеннадій Зюґанов уже заповів, що висуне свою кандидатури у виборах президента. Кажуть, що в Москві деякі впливові кола роблять різні заходи, щоб скомбінувати п'ять процентів відданих голосів партії „Вибір Росії", і таким чином забезпечити мандат у Державній думі Єґорові Ґайдареві, якого називають „єдиним справжнім принциповим демократом".

З того виходить, що Комуністична партія не може аж ніяк говорити про свій тріюмф, але всі можуть говорити про свою катастрофу. Результати того зовсім очевидні, бо створити новий уряд нормальною, демократичною дорогою, не вдасться. Пропозиція деяких кіл, щоб на час до виборів нового президента в червні цього року Єльцин купив комуністів кількома важливими місцями в кабінеті, а вони за це до тих виборів підтримували б його — нереальна. Президент Єльцин, переїжджаючи з санаторії до Москви, відбув тільки одну зустріч, а саме з Черномирдіном, який після тієї розмови заявив, що екзекутивна влада буде без змін, незважаючи на те, що його партія не здобула навіть 10 відсотків голосів і є третьою після комуністів і Жириновського. Четвертим є Явлінський зі своїм „Яблоком", але той заявив, що не спішиться входити до кабінету міністрів. Чи це серйозно, чи, може, таким способом він хоче підбити свою ціну — невідомо.

Російська преса, яка зовсім очевидно хоче успокоювати російське суспільство, коментує вибори так: російське суспільство має вже досить великих змін, хоче стабільности і нормалізації життя. Однак насправді виглядає зовсім не так: російські партії не зуміли зформулювати своїх позицій і програми, фактично їм не стало сил зробити це, і виборчі маси, здезорієнтовані, не знали, за ким іти. Перемога Комуністичної партії — доказ цьому. Передвиборча програма Комуністичної партії — це зліпок різних нескоординованих обіцянок, сам Зюґанов недалеко перед виборами мав розмову з американськими підприємцями, яким він обіцяв кращі, як дотепер, умови для їхніх інвестицій і великі прибутки. Велика частина провідних діячів Компартії обурена тим і засуджує його публічно. З того незавидного становища виходом може бути конституція, яка дає президентові великі повноваження, включно з номінацію нового уряду без потрібної партійної більшости, а також право розв'язати новообраний парлямент і оголосити нові вибори. Але на це друге навіть такий ризикант як Єльцин не піде, знаючи, що вислід нових виборів може бути ще гірший. Ще одну концепцію висунув генерал Лебедь. Він запропонував комуністам, що підтримає і піде з ними, якщо вони його оберуть президентом. А підтримати їх він може своїм одним мандатом, але комуністи досі навіть не відповіли йому, з чого треба зробити висновок, що вони також вміють рахувати. Найбільш „радикальним" є плян коаліції комуністів з Жириновським та Явлінським. Однак з досвідом Жириновського, який бив і тягнув за волосся під час засідання парляменту жінку-депутата та вибив їй два зуби, ніхто, мабуть, не захоче після дебатів у парляменті навкулачки збирати свої зуби на підлозі.

Російські діячі потішають себе, що новий парлямент не буде дуже гірший від попереднього. В Москві гаряче дебатують, чи немає якоїсь сили, яка розігнала б те все братство і надала лад а ля небіжчик Сталін. Але виходить, що такої сили немає. Доблесна російська армія знову напала, дотепер не знають з чийого наказу, на деякі міста Чечні, спалила кілька сіл і найбільше після Ґрозного місто, але перемоги не здобула. Черномирдін усунув командира збройних російських сил у Чечні, але ніхто не знає за що: чи за те, що він власновільно розпочав війну, чи за те, що не виграв її. Прийшов новий командир, але що той скаже — ще невідомо. А що зробить, то, мабуть, і він сам ще не знає. В додатку до цього, по Москві розійшлися вістки, що підготовляється усунення міністра оборони генерала Павла Ґрачова. Не за те, що він з наказу президента Єльцина втягнув Росію у війну в Чечні, але за те, що він, не питаючи Єльцина і не повідомляючи Черномирдіна, полетів на зустріч з американським секретарем Департаменту оборони і домовився з ним у різних справах. На це насамперед зареаґував Андрєй Козирєв, який заявив, що незабаром він береться до активної міжнародної політики і покаже, як її робити. Але слова дотримати вже не зможе: недавно він зрезиґнував.

Євґен Прімаков, Александр Коржаков і Вячеслав Трубніков — перший колишній директор зовнішньої розвідки, другий — шеф охорони президента, яка має 50 тисяч найкраще озброєних у Росії вояків, тобто цілу могутню армію, а третій — заступник Прімакова — вдалися на слизьку політичну дорогу і зробили з різними московськими пресовими органами інтерв'ю. В тих інтерв'ю вони не лише з'ясували цілий ряд внутрішніх проблем, але й запізнали росіян з головними сучасними завданнями тих служб. А головним серед тих завдань є: не допустити до територіяльного розпаду Росії і навпаки добитися підкорення Росією самостійних держав, які постали після розпаду СССР. Значить, тріюмфу немає, а катастрофа надходить.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Раїса Руденко

Повернення Анни Ярославни

Історичною подією в культурному житті України стала прем'єра опери Антона Рудницького на лібретто Леоніда Полтави „Анна Ярославна — королева Франції", що успішно пройшла в Київській Опері 16-17-го грудня 1995 року.

Із тисячолітньої давнини піднялася народна пам'ять про славну внучку київського князя Володимира Великого і доньку князя Ярослава Мудрого, Анну, яка у 1049 році вийшла заміж за французького короля Генріха I і, завдяки високій освіченості, зайняла поважне місце у французькій державній ієрархії. Після смерти Генріха вона вирішувала важливі державні справи, зберігаючи трон за сином Філіппом, коронованим у десятирічному віці, ще за життя Генріха I.

Протягом багатьох десятиліть російський імперіялізм намагався стерти в українського народу пам'ять про його героїчне минуле, але душа народу не вмерла і на чистих сторінках знову чітко виступили розповіді про видатних державних діячів Руси-України, про подвиги в битвах, успіхи в науці, про славу і велич київських князів.

Відомій українській співачці Марії Сокіл-Рудницькій не випадково судилося на багато років пережити свого чоловіка, композитора Антона Рудницького. Вона дочекалася незалежної України і подарувала їй невмирущі твори композитора.

Марія Сокіл-Рудницька, її сини — піяніст Роман та віоліст Даріян, а також композитор Лев Колодуб і дириґент Іван Гамкало, Україна, режисер-постановник Мішель Волковецький і сценограф Олександер Еро, Франція, зробили все можливе, щоб якнайкраще розкрити задуми авторів опери і показати правдиві сторінки середньовічної Руси-України та Франції. Все було добре підготовлено, а лібретто Леоніда Полтави видруковано українською, англійською та французькою мовами. Отож і чужоземні гості мали змогу прочитати і глибше зрозуміти те дійство, перейнятися захоплюючим сюжетом і загадковою долею королеви Франції — наймолодшої доньки київського князя Ярослава, прозваного в народі Мудрим.

Тогочасна Русь-Україна своєю територією і людністю перевершувала Францію, Англію та інші европейські держави і славилася як висококультурна та економічно і політично впливова держава. Столичне місто Київ було відоме світові не лише численними храмами, але й далекоглядною політикою князя Ярослава, який усунув від влади усіх суперників, у тому числі й рідних братів, і правив державою довго, жорстоко припиняючи будь-які спроби розділити Русь-Україну на дрібні князівства. Посівши київський трон, він дбав про спокій у своєму князівстві та про економічний, політичний і культурний розквіт країни. І все це забезпечувалося не війнами та загарбництвом, а дипломатичними переговорами і династійними шлюбами, започаткованими ще його батьком князем Володимиром, одруженим із сестрою візантійського імператора.

Князь Ярослав своїх тіток, братів і сестер, а пізніше і власних дітей, поодружував із представниками найвпливовіших дворів Европи, за що його прозвали „тестем усієї Европи". Сам великий князь одружився зі скандинавською принцесою Інґеґердою (Ириною), сестер віддав за польських принців, які пізніше стали королями. Син Ізяслав одружився з сестрою польського короля Казимира Гертрудою, Святослав — із сестрою впливового католицького правителя-єпископа трієрського Бурхарда, а Всеволод — з донькою візантійського імператора Костантина XII Мономаха. Молодші сини Ярослава — Вячеслав та Ігор побралися з німецькими принцесами, донька Анастазія стала королевою Мадярщини, а Анна — королевою Франції.

Анна була наймолодшою і найулюбленішою донькою князя Ярослава, а коли бездітний вдівець французький король Генріх I прислав до Києва послів просити руки Анни — вона відразу погодилася. Бояринові Ігореві Русичеві, який кохав її, Анна сказала, що князівське походження змушує її до обов'язку сприяти могутності і славі Київської Руси-України. З молитвою вирушила вона у далеку дорогу, взявши з собою Євангеліє, на якому і скріплено шлюб з королем Генріхом. Це сталося 14-го травня 1049 року в соборі міста Ремс, де традиційно вінчалися і коронувалися французькі королі.

Як і її батько, Анна була мудрою правителькою і підступність та інтриґи графині Монморансі не мали успіху. Народивши Генріхові трьох синів, вона допомагала йому й у державних справах. Коли ж через 11 років Генріх помер, Анна керувала державою, зберігаючи трон за сином Філіппом. Її ім'я часто зустрічається в державних документах і листах до Ватикану, які вона підписувала Анна-Реґіна або Анна-Королева. Згодом вона взяла шлюб з родичем покійного короля, графом Раулем де Крепі, з яким також прожила 11 років. Після смерти графа Анна поступово відходила від державних справ. Вона все ще брала участь у придворних урочистостях, але жила не в Парижі, а в Сенлісі — затишному маєтку королівської династії. Її останній підпис на державних документах поставлений 1075 року.

Затамувавши подих, публіка, разом з акторами, переживала події тисячолітньої давнини, у глибинах якої багато хто з подивом упізнав своє коріння.

Можливо, фахівці і знайдуть якісь недоліки у виставі, але, на мій погляд, вона була дуже яскравою і матиме сценічне життя не лише в Києві.

Слід нагадати, що опера була поставлена в Карнеґі Голл в Ню Йорку у 1969 році. Вона була присвячена 75-річчю Українського Народного Союзу і тоді її поставив творчий колектив української діяспори під керівництвом О. Герасимовича. Танцювали юні вихованці хореографічної школи Роми Прийми-Богачевської та співав філядельфійський хор „Кобзар".

Леонід Рудницький

„БІЛЬШІ ЗА САМИХ СЕБЕ"

(Слово з нагоди відзначення 10-ліття Фундації Українських Студій в Іллинойському університеті)

I

Перш усього хочу щиро подякувати організаційному комітетові цього нашого зібрання та Управі і Раді директорів Фундації Українських Студій в Іллинойському університеті за привілей бути запрошеним узяти участь в нашому святі сьогодні і своїм способом скромно причинитися до вшанування організації і людини, яка з нею тісно пов'язана. Маю на увазі, звичайно, Фундацію Українських Студій в Іллинойському університеті і проф. д-ра Дмитра Штогрина, якого, на моє переконання, ми завжди і всюди повинні вітати з великим ентузіязмом, незалежно від того, святкує він якийсь ювілей чи ні.

У своєму блискучому есеї про Василя Симоненка Іван Дзюба назвав поета більшого за самого себе. Я хочу почати це коротке слово наявним пляґіятом, стверджуючи як незаперечну істину факт, що Дмитро Штогрин є більшим за самого себе. А більший він тим, що на канві українського життя зумів записатися... словами, зробивши у нього свій внесок як науковець, педагог, як організатор наукових імпрез та конференцій і як громадський діяч, і, що найважливіше, як добра й благородна людина.

І тому мені, як голові Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці та президентові Світової Ради НТШ, особливо приємно бути тут між вами і скласти цей щирий привіт від себе і від тих організацій, які репрезентую. До речі, маю також честь передати привіти від Українського Вільного Університету в Мюнхені і від Фундації УВУ в Ню Йорку, як і деякі привіти від окремих людей. Чуюся тепер не абияким листоношею. Завжди приємно доставляти вітання таким людям. Ці листи підтверджують вже мною тут сказане про Дмитра Штогрина — людину більшу за самого себе.

Цей наданий мені час можна б використати, щоб зробити огляд праці Дмитра Штогрина, підкреслити його заслуги супроти української науки та навіть коротко проаналізувати його специфічний вклад у неї. Такий підхід до справи був би цілком виправданий, але мені здається, що, як кажуть в Україні, обидва винуватці нашого свята, себто Дмитро Штогрин і Фундація, заслуговують на щось трошки більше, ніж перелічення їх здобутків та успіхів, хоч це, безумовно, є дуже важливим, і не можна тих здобутків тут поминути. Тому, думаю, що більш відповідним буде застановитися нам сьогодні над завданням сучасної української науки, як в Україні, так і в діяспорі. Але, все ж таки, перш ніж спробую це зробити, випадає сказати бодай кілька слів про одного і другого ювіляра. Говорячи про Дмитра Штогрина, було б смертельним гріхом не згадати його дружини пані Євстахії, яку знають, люблять і цінують не тільки тут в Чикаґо, але й понад дві тисячі учасників 14-ої конференції в Урбана-Шампейн з усього світу, в пам'яті яких надовго залишиться гостинний дім Штогринів.

Згадаю тут тільки три, пов'язані з ім'ям Дмитра Шампанського, як його називають часом в Україні, основні моменти його праці, хоч вони, звичайно, не віддзеркалюють увесь діяпазон діяльности вченого:

1. Успіх унікальних наукових імпрез, які він веде енерґійно і послідовно протягом десятьох років.

2. Здобутки абсольвентів його довголітніх академічних курсів, які він веде безплатно кожного семестру, як і успіхи численних колишніх і теперішніх членів Української Студентської Громади, яка веде свою діяльність під його не тільки академічною, але й батьківською опікою ще від 1963 року.

3. Важливість для всіх науковців і широкого загалу, що цікавиться Україною, зібраної ним секції українознавчої літератури в бібліотеці Іллинойського університету. Секція нараховує коло 70 тисяч томів. Вона, певен, буде рости далі, бо її майбутнє забезпечує окремий, і знову таки унікальний, фонд, що його започаткувала вкладенням поважного капіталу родина Штогринів. Цей почин може послужити прикладом, гідним наслідування для всіх нас.

Сказавши так коротко про людину, скажемо про організацію, якій вона так плідно прислужилася. У тих сумних часах, коли Україна була одним із закапелків Совєтської імперії, студії українознавства в діяспорі, зокрема у вищих школах Европи, Австралії, ЗСА і Канади, служили розвиткові вільної української науки та ширили правду про Україну у вільному світі.

В наші часи, коли Україна вступила вже в п'ятий рік своєї самостійности, здавалося б, що ті студії в діяспорі відіграватимуть другорядну, багато меншу ролю, що згодом доведеться їх цілком зліквідувати. Та таке твердження далеке від правди. Навпаки, сьогодні наукові центри у великих державах світу не тільки потрібні тепер, але й конечні. Вищі школи України шукають доріг, щоб пізнати західній світ, який раніше для них був закритий. Студенти України теж прагнуть дізнатися більше про здобутки науки Заходу, які досі приходили до них через культурну призму північного сусіди, на велику шкоду цілого народу. Подібно студенти і науковці Заходу потерпали від неповної, а часто й неправдивої інформації про одну з найбільших країн світу.

Є це безперечним труїзмом, що освіта і наука в будь-якій державі сучасного світу не існують самостійно. Вони, як й інші сфери суспільного й духового буття, є пов'язані з іншими чинниками в даній державі, як і освітньо-науковими системами інших країн. Сьогодні вже ніщо не існує в повній ізоляції. Завдяки технологічній революції новий вимір дістають слова славного німецького поета-романтика Клеменса фон Брентано „Alles ist ewig im Innern verwandt" („Все є вічно внутрішньо споріднене"). Мабуть, навіть сам Маршал МекЛюен, висуваючи тезу „ґльобального села", не сподівався аж такого тісного зв'язку всіх ділянок людського буття, що його маємо нині і до ще більшого посилення якого далі стремить сьогоднішнє життя.

(Закінчення буде)

Катерина Квітчаста

Місяць, сніг і небеса

Біла казка. Біла казка —
місяць, сніг і небеса.
Та ніхто про те не скаже —
чом не біла та сльоза,
що скотилася додолу,
почорнівши на льоту...

Може, це спалила доля
свою мрію золоту?..
Ну спалила, так спалила —
хай розвіється зола.
Біла казка, казка біла
нові мрії принесла...

Юрист про юстицію України

На таку тему відбулася 4-го січня ц.р. в приміщенні НТШ в Ню Йорку доповідь д-ра юридичних наук Василя Онопенка, яку влаштувало середовище УГВР. Доповідача представив, подаючи його біографічні дані Евген Стахів, який рівночасно проводив цим цікавим виступом юриста.

Сам доповідач має за собою довголітню юридичну кар'єру, мимо цього, що він є ще молодого віку. Почалася вона в 1976 році на пості судді Літинського районного суду, включно з етапами відповідальних юридичних постів, закінчуючи їх становищем міністра юстиції України в 1992-95 роках. Будучи міністром юстиції України, прийшов до висновку, що мимо своєї плідної діяльности, де за цей час запропонував біля 200 законопроєктів, все це вказувало на те, що в сучасну пору немає в Україні такої державної структури, яка доглядала б над виконанням запропонованих законів. І це було причиною, що 25-го липня 1995 року звернувся до Президента із заявою про резиґнацію, в якій вказав, що в державі не проводиться реформ в інтересах людей, а події „чорного вівтірка“ на Софійській площі Києва не дають морального права працювати в Уряді.

Досвід юриста вказує на те, що на перешкоді до здійснення оздоровлення юстиції України є брак належної судової системи і найбільшим негативом є те, що є забагато комітетів в міністерствах, однак вони не виконують цих завдань, які до них належать. На його думку правні концепції були розроблені, однак їх в життя не вводиться. Отже в таких обставинах тяжко завести порядок й проводити реформи.

Він зробив дуже ґрунтовну аналізу юстиції України з її недоліками, які наносять поважної шкоди цілій структурі юстиції. Подав ряд цих недоліків, а щоби мати кращий образ ситуації згадаємо тільки частину, щоби мати кращу картину, чому механізми юстиції не працюють. От наприклад, податкова політика не є наладнана, приватизація по упливі чотирьох років виконана на 30 відсотків, земельну реформу не проводиться, немає судової системи, яка забезпечувала б правні справи, майже нікого не карають за злочинство і порушення законів, а багато інших аспектів підтверджують нам цю картину недоліків, які є причиною невиконання важливих економічних і правних потреб для зміцнення структури, без яких процес державобудівництва лишається позаду.

У своїх висновках доповідач ствердив, що цю ситуацію можуть направити існування сильних і впливових партій і організацій, які робили б постійний натиск на Верховну Раду й Уряд, примушуючи їх діяти. Без цієї зорганізованої сили ситуація не буде змінена.

Тому провідні кадри понад 30 партій. в Україні мусять усвідомити собі, що в такій системі роздріблювання і дублювання не осягнемо намічених цілей.

Ці свої спостереження потвердив своїм коротким досягненням, коли в січні 1995 року прийшло до об'єднання трьох партій: Соціял-Демократичної, Партії Справедливости і Партії Прав Людини в одну Соціял-Демократичну (СДПУ), яка базує свою ідеологію на взірець європейської соціял-демократії. Безумовно, що будучи головою СДПУ він присвятив частину своєї доповіді, пояснюючи ідеї соціял-демократії. Уважає її життєздатною в сучасній Україні, бо навіть з такими політиками, яким є голова ВР О. Мороз, було б легше з ним співпрацювати. Немає в нього сумніву, що і в Україні соціял-демократичний рух має своє місце і майбутність, мимо цього, що в дискусії були натяки на те, що будь-яке пов'язання з соціялізмом може мати негативне пов'язання з комунізмом. Він ствердив, що СДПУ під кожним оглядом відмежовується від російського типу соціялізму, а прибирає європейський досвід і систему соціял-демократії.

В основному доповідь була на високому рівні і цікава своїм змістом, бо доповідач дав дуже яскраву картину цих політично-економічних процесів, які проходять в Україні, але найбільш цінним матеріялом була аналіза юстиції України.

Осип Труш

Болюча річниця

Якраз в останній день золотої осени 21-го грудня 1994 року, коли то календарна зима мала скувати землю у свої холодні обійми, д-р Василь Кіналь покінчив затяжну боротьбу за своє життя. А його нелегкий життєвий шлях, то ще одна сторінка до історії нашої повоєнної еміграції.

Прийшов він на світ 3-го червня 1913 року в родині Івана й Анни Кіналів у селі Дрищів над Золотою Липою Якраз напередодні Першої світової війни, залишаючи Василя немовлятком, батько виїжджає до Америки шукати кращої долі для своєї родини. Кілька довгих і тяжких воєнних років добра мати піклується Василем і щойно в 1924 році, примістивши його на науку в бережанській гімназії, виїздить сама до Америки. Тут в короткому часі вона вмирає, а Василь має щастя виховуватися у високо інтелігентній і патріотичній родині подружжя Бородайків в Бережанах.

Прийшли часи економічної кризи, а на університетах в Польщі т. зв. нумерус клявзус, щоб не допустити українців до вищих студій. Та якось вдається Василеві дістатися на медицину в Познані. Там поза солідними студіями знаходить ще час на активну участь в Студентській Громаді та Українській Корпорації „Чорноморе“. Молодий Василь бував кілька разів у її Управі, а відтак два роки її головою. За час його головування Студентська Громада охопила 100 відс. студентства, а для більш ефективної праці навіть винаймала своїм коштом власну домівку.

Коли він одержав диплом д-ра медицини, зараз же переніся в рідні сторони до Львова, де почав лікарську практику. І тут знову колода на його життєвому шляху, большевицька, а згодом німецька окупація Галичини. На Різдво 1940 року одружується з мґр права Ярославою Островською, товаришкою з Познанського університету. Роки 1939–1941 щасливо перебув з родиною у Львові, а після трьох років перебування в Німеччині вже в 1947 році переїздить до батька в Америці. Тут завдяки своїм здібностям і наполегливій праці зумів відкрити свою власну лікарську практику вже в 1950 році в місті Йонкерсі біля Ню Йорку. Наша українська громада дістала відданого опікуна здоров'я, доброго парафіянина і щирого патріота. Він був спеціяльно активним в церковно-громадських установах, передусім будучи членом Церковного комітету української католицької церкви св. Михаїла, її мужем довір'я, а навіть і дяком в разі потреби. Був членом багатьох українських організацій, в тому й УНСоюзу.

Коли 1991 року проголошено українську незалежну державу, він із дружиною подарували і переслали всі свої лікарські інструменти та устаткування до Львова, де тому 53 роки він починав свою лікарську практику.

Велелюдні похоронні відправи почалися 26-го грудня 1994 року, а закінчилися похованням тлінних останків на кладовищі Овлад.

Василь Самофал

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА, ТАТА, ДІДА (дьодя) і ВУЙКА

бл. п.
д-ра мед.
РОМАНА ГРАБА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю 21-го січня 1996 р. о год. 11-ій рано
в церкві св. Володимира в Елизабет, Н. Дж.

Про молитви за душу покійного просить
дружина — ОЛЬГА з родиною.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що в середу 27-го грудня 1995 р. на 87-му році життя відійшла від нас у вічність

бл. п.
ПАЛАШКА (ПОЛЯ)
ОЛЕФІРЕНКО
з роду ДЯЧЕНКО

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю 29-го грудня о год. 7:00 веч. в Walley-Mills-Zimmerman Funeral Home Inc. Elkhart, In. В суботу 30-го грудня о год. 10-ій ранку відбулася Заупокійна Служба Божа в православній церкві св. Тройці в Goshen In., котру очолив Архімандрит Дамян з Чикаго, Ілл.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбулася на цвинтарі Oakridge Cemetery, Goshen, In.

Опісля пам'ять покійної вшанували поминальною трапезою в церковній залі.

Покійна залишила в глибокому смутку:

три дочки: — МАРІЮ з мужем ОЛЕКСАНДРОМ БАГНІВСЬКИМ
— ВІРУ з мужем ВАСИЛЕМ ШВЕЦЬ
— ЗІНУ з мужем АНАТОЛІЄМ ЛУЦЕНКОМ

восьмеро внуків — ЮРІЯ, ОЛЕНКУ, ВІКТОРА, ЮРІЯ, НАТАЛКУ, ЛІЗУ, КАТЮ, АНАТОЛІЯ

шестеро правнуків — АДРІЯНА, ЮРІЯ, ОЛЕСЯ, ІВАСЯ, ЛАРІСУ, ОЛЕКСАНДРА

дві сестри в Україні
ближчу і дальшу родину в ЗСА, Україні, Канаді і Німеччині

Вічна їй пам'ять!
Нехай земля Вашінгтонська стане їй рідною.

Ділимося сумною вісткою, що 30-го листопада 1995 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлася в Бозі на 92-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.
МИХАЙЛИНА КРАВЧУК
з дому БЕДНАРЧУК

вдова по св. п. ВОЛОДИМИРОВІ.

Вічна їй пам'ять!

Покійна залишила у глибокому смутку:

дочку — ЛІДІЮ з мужем д-ром ІВАНОМ СКРИПУХОМ
внуків — д-ра ОРЕСТА з дружиною МИРОСЛАВОЮ
— РОМАНА з дружиною ЛОРОЮ
правнуків — НІЛЮ і ДАНИЛКА
сестру — БРОНИСЛАВУ БЕДНАРЧУК в ЗСА.

ПАНАХИДА відбулася у п'ятницю, 1-го грудня в похоронному заведенні „Торп Брадерс“, а чин похорону в суботу, 2-го грудня в церкві св. Івана Хрестителя у Брентфорді.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужили довголітній колишній парох цієї церкви Всеч. о. Іван Лещишин, який виголосив прощальну проповідь та висловив співчуття родині покійної, та Всеч. о. Богдан Чолій, нинішній парох.

Тлінні останки покійної спочили на місцевому цвинтарі св. Йосифа у родинній могилі.

По похороні в церковній залі відбулася поминальна тризна, на якій присутні зложили пожертви в пам'ять покійної Михайлини на Фундацію серцевих недуг та Фонд Допомоги Дітям — Жертвам Чорнобиля.

Присутні також складали пожертви на Служби Божі за спокій душі покійної.

В 40-ий день відходу у вічність бл. п. Михайлини Кравчук 8-го січня 1996 року була відслужена Заупокійна Свята Літургія в церкві св. Івана Хрестителя у Брентфорді.

Про молитви за спокій душі покійної просить родина.

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

ЗА СПОКІЙ ДУШ СВ. П. СПОЧИЛИХ ТВОРЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ: МЕЦЕНАТІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, І ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ — ВІДБУДУТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В ОСТАННЮ НЕДІЛЮ В СІЧНІ 1996 року

СВ. П. РЕКТОРИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ



Олександер Колесса, Станислав Дністрянський, Іван Горбачевський, Федір Щербина, Дмитро Антонович, Андрій Яковлів, Сергій Шелюхин, Олександер Мицюк, Іван Борковський

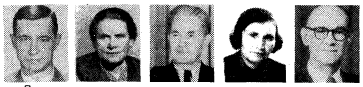


Августин Волошин, Вадим Щербаківський, Іван Мірчук, Юрій Панейко, Микола Василів, Олександер Кульчицький, Василь Орелецький, Володимир Янів

ФУНДАТОРИ ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙНИХ ФОНДІВ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ
(Також особи, в св. пам'ять яких родина чи друзі створили Постійні Стипендійні Фонди замість квітів на могилу)



Теодор Витвицький, о. Ярослав Тростянецький, Пастор Іван Луцик, Богдан і Евгенія Онуферки



Петро Турчин, Анастазія і Михайло Пирські, Анна і Федір Олійник



Іван Галавай, Мартин Новаківський, Катерина Синидяк, Катерина Коленяк, д-р Ілля Андрусяк



Олександер Ярош, інж. Іван Кравчук, д-р Семен Гик, Ксеня Лучканич, о. Григорій Лиско



Марія і д-р Роман Маланчуки, д-р Володимир Савчак, д-р Михайло Сосновський, д-р Константин Савчук



Федір Савечка, д-р Петро Богданський, мгр Мирон Утриско, інж. Ярослав і Нестор Когутяки



Матильда Німець, Микола Попович, Роман і Евдокія Кушнірчук, Евген Луцький



пл. сен. проф. Степан Салик, мгр Володимир і Наталія Романовські, Іван Синидяк, інж. Володимир Бакалець



інж. Софія Гаєвська, маестро Петро Андрусів, проф. Омелян і Ярослава Кушнірчуки, д-р Юрій Кишакевич



Мирослав Німець, д-р Юліян Політило, Антін Шумейко

СВ. П. МЕЦЕНАТИ, ДОБРОДІЇ І ЧЛЕНИ ФУНДАЦІЇ УВУ
(також особи в св. пам'ять яких зложено родиною чи друзями більші пожертви на Фундацію УВУ замість квітів на могилу)

Авраменко, Василь
Андроняк, Петро
проф. Андрушків, Осип
проф. Антонович, Адам
Артимишин, Юрій
мгр Базарко, Іван
Бакалець, Роман
Барагура, Марія
о. Бутринський, Маркіян
д-р Варварів, Константин
о. д-р Великий, Атаназій
д-р Вергун, Василь
Вертипорох, Богдан
Вовк, Олександер
Возьний, Осип
Вомпель, Марія і Роман
Ґерич, Василь і Анна
проф. Гайда, Пилип
мгр Гик, Марія
Гладкий, Орест
Гошовський, Леонтина
о. Грабець, Володимир
д-р Гребеняк, Ірина
Данилишин, Григорій
Данилюк, Роман
д-р Дармограй, Петро і Галя
Дахнівський, Дмитро
Дацків, Ярослав і Ірена
д-р Дзядів, Роман
д-р Домбчевський, Іларійон
інж. Дубик, Богдан
д-р Дудра, Михайло
д-р Душник, Володимир
Іванчишин, Роман
Зацухний, Микола
Зубаль, Степан
інж. Кмета, Ігор
Камінський, Олександер
проф. інж. Каплистий, Макар
проф. Кисілевський, Константин і Анастазія
Кий, Василь
Кобилецький, Володимир
Когут, Михайло і Софія
мгр Колінко, Василь
Колодій, Іван
Комендант, Іван
Костів, Семен
д-р Кос, Роман
Кравець, Юрій і Ядвіга
д-р Кротюк, Сергій
інж. Кузик, Дмитро
Кузик, Юрій
Кузьмин, Йосиф
Курчак, Оля
д-р Кушнір, Юрій
Кухній, Михайло
Кушей, Степан і Володимира
Кучкуда, Василь і Пелагія
мгр Кух, Надія
проф. Лев, Василь
Лешко, Теодор
д-р Логаза, Михайло
д-р Лоза, Михайло
мгр Лозинський, Евген
Макар, Марія
мгр Мартинюк, Микола
Марчуха, Петро
Марусяк, Осип
Матковська, Марія
Михалевич, Михайло
д-р Мороз, Роман
д-р Моцюк, Петро Роман
д-р Ничка, Олександер
Новак, Микола
Окруско, Андрій
Островський, Володимир
д-р Палідвор, Василь
Папуга, Володимир
мгр Пашко, Олександер
інж. Пежанський, Михайло
Петраш, Григорій
д-р Політило, Юліян
Поритко, Іван
Потоцька, Анєля
проф. Придаткевич, Роман і Лідія
Пришляк, Богдан
Прядка, Андрій
інж. Раковський, Роман
Рокіцький, Стефанія
д-р Рибчук, Богдан і Марія
проф. Рудакевич, Іван
Рудик, Ірена
Савка, Микола
Салюк, Григорій і Клавдія
Семущак, Лев
Серабин, Стефан
о. Сивенький, Любомир
д-р Сидорак, Олександер
Сікора, Стефанія
Станецький, Іван
проф. Старосольський, Юрій
дир. Стефанович, Богдан
Стельмах, Іван і Татіяна
о. Степаненко, Микола
проф. Стецюк, Василь і Марія
Сусла, Софія
д-р Тарнавський, Остап
Твердовська, Марія
о.Ткачук, Іван і Ірена
Токарчук, Катерина
ген. Шандрук, Павло і Ольга
проф. Храпливий, Зіновій
Ценко, Володимира
Фафендик, Стефан
д-р Филипчак, Борис
д-р Фішер, Рудольф
проф. Хомин, Іван
Швидак, Зенон
Юзенів, Михайло
мгр Яців, Петро

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ У СЛІДУЮЧИХ МІСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ
(остання неділя в січні, що цього року припадає на 28-го січня 1996 року)

МЮНХЕН:
Церква Св. Андрія і Покрови
Церква Св. Миколая
ЛОС АНДЖЕЛЕС:
Церква Рождества Пречистої Діви Марії
Церква Св. Володимира
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:
Церква Св. Архистратига Михаїла
Церква Св. Покрови
КЛІВЛЕНД-ПАРМА:
Катедра Св. Володимира
Церква Св. Покрови
ЧИКАГО:
Катедральна церква Св. Володимира
Собор Свв. Володимира і Ольги
НЮ ЙОРК:
Катедра Св. Володимира
Церква Св. Юра
СТЕМФОРД:
Катедра Св. Володимира Великого
БАВНД БРУК:
Церква-Пам'ятник Св. Андрія Первозванного

ВСІХ ВП. ЧЛЕНІВ ПРОФЕСОРСЬКОГО СКЛАДУ, СТУДЕНТІВ І АЛЮМНІВ УВУ, МЕЦЕНАТІВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ І УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — ПРОСИМО В ЧАСІ ВІДПРАВ (в неділю 28-го січня), ДЕ Б ВИ НЕ БУЛИ ПОЄДНАТИСЯ З НАМИ В ПОХОДІ МОЛИТОВ ДО ВСЕВИШНЬОГО ЗА ТИХ, ЩО ЗНАННЯ СВОЄ І ПРАЦЮ СВОЮ ВІДДАЛИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Управа Фундації УВУ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВДЯЧНІСТЬ І ПОШАНА СПОЧИЛИМ ЧЛЕНАМ ВЕЛИКОЇ РОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Тел. 1 212-353-3029
Fax: 1 212-260-5408

Office Address:
U F U Foundation
43 St. Marks Pl.
New York, NY 10003

Mailing Address:
U.F.U. Foundation
P. O. Box 1026
New York, NY 10276

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Нільс Леннарт Йогансон уважає київське „Динамо“ кращою дружиною Східньої Европи

Недавно з нагоди відвідин столиці Білорусі, Мінська, відбулася там пресова конференція, під час якої білоруські журналісти запитали президента Футбольної Федерації Европи Нільса Леннарта Йогансона, чи не вважає він, що після рішення Европейської Футбольної Федерації стосовно київського „Динамо“ клюби в Европі стали закладниками в руках певної катеґорії арбітрів (суддів)? „Щодо конкретного випадку, то УЕФА знає арбітра з Еспанії протягом багатьох років. Він завжди судив чесно і в нас немає підстав вважати, що його навмисне купили, аби дискредитувати київське „Динамо“, — відповів Йогансон.

Присутній на пресовій конференції ґенеральний секретар УЕФА Ґергард Айґнер додав, що керівництво київського „Динамо“ мало можливість дати свої пояснення в справі інциденту, але вони не були досить переконливі. Далі Нілс Леннарт Йогансон підкреслив, що керівництво УЕФА не займається дисциплінарними питаннями, а він особисто вважає київське „Динамо“ кращою дружиною Східньої Европи.

Вдумливі прихильники европейського футболу можуть помітити брак логіки в мові президента УЕФА.

Поперше, чи можна бути так рішуче впевненими щодо „чистої совісти“ еспанського арбітра? Подруге, президент УЕФА сам стверджує, що „Динамо“ Київ — краща дружина Східньої Европи, отже чи такій команді треба було вдаватися до „підплати“ арбітра? Дивно також звучить пояснення Йогансона, що, мовляв, „керівництво УЕФА не займається дисциплінарними питаннями“. Якщо не воно, то хто?

Якщо Йогансон говорить правду, то не все в порядку в УЕФА, проводові якого підлягають усі його комісії, в тому числі й дисциплінарна. В дзеркалі цих фактів можна припустити, що справу „підплати“ еспанського судді хтось поза кулісами організував для того, щоб кинути ще одну колоду під ноги українському спортові, в цьому випадку футболові на шляху до його відродження.

(от)

Григорій Суркіс заповідає повернення „Динамо“ до еліти футбольної Европи

Після неочікуваної суспенди київського „Динамо“ в іграх Ліґи европейських чемпіонів у футбольному світі поширилися вістки про те, що, мовляв, усі кращі футболісти київського „Динамо“ невдовзі переїдуть до Росії та інших европейських країн, де виступатимуть у кращих футбольних клюбах.

Саме з такими питаннями недавно звернулися до президента „Динамо“ Григорія Суркіса київські і закордонні журналісти, яким він дав ясну відповідь.

„Всю цю, з дозволу сказати, інформацію ми розцінюємо не інакше, як огидну інсинуацію. Ні з ким ми не маємо наміру вести розмову з приводу можливого продажу будь-кого з наших футболістів. Ми збережемо таку ж боєздатність „Динамо“, яку дружина мала у першій грі в Лізі чемпіонів. Завдання дружини — виграти чемпіонат України і Кубок країни. А обов'язок керівництва клюбу — добитися відновлення „Динамо“ в европейських іграх за Кубок і довести, що дискваліфікація не має під собою достатніх підстав.

Хотів би навести такий, можливо, дещо похмурий приклад. Ніде в світі суд не може засудити водночас, скажімо, до розстрілу, повішення і довічного ув'язнення. А ось до нашого клюбу застосували потрійне покарання: вивели команду з ігор Ліґи чемпіонів, назавжди заборонили займатися футбольною діяльністю генеральному секретареві клюбу Василеві Бабійчукові і членові ради клюбу Ігорові Суркісові, а також покарали фінансово“.

Що й казати — коментарі тут зайві. Та, не зважаючи ні на що, можу заспокоїти прихильників київського „Динамо“: дружина не тільки не помре, але повернеться ще до еліти футбольної Европи.

Жіноча кошиківкова репрезентація України готується до Олімпіяди в Атланті

Після здобуття чемпіонату Европи минулого літа в місті Брно, Чехія, жіноча збірна кошиківки України, закваліфікувавшись до участи в Олімпіяді в Атланті, проводить посилену підготову до неї. До речі, це буде єдина репрезентація України з дружинових ділянок спорту в Олімпійськїх Іграх в Атланті.

Досі українки були учасницями кошиківкового турніру в Бразилії, провели двотижневий тренінґ разом з жіночою збірною ЗСА в Кольорадо Спрінґс. Заплянувано товариські зустрічі в Києві із збірною Австралії і після того знову в Києві - з жіночою Олімпійською репрезентацією Америки. Тренером збірної України є Володимир Рижов. В складі збірної більшість становлять змагунки з київського „Динамо“. Найкращими змагунками репрезентації України є Людмила Назаренко, яка донедавна виступала згідно з контрактом в Клюбі „Єжица“ в Словенії, Діяна Садовникова теж змагалася на контракті в клюбі „Кепітолс“ в Кенбері, Австралія, Юлія Ляшенко, яка виступає в київському клюбі „Дарничанка“, Марина Ткаченко грала досі в місцевому „Динамо“, а тепер плянує перейти до клюбу „Козачка“ та ін.

Тепер у рейтінґу Міжнародної Кошиківкової Федерації жіноча збірна України займає 12-те місце. Завдяки цьому, Україна автоматично була прийнята до новоствореної Европейської Жіночої Ліґи, в якій будуть змагатися 16 дружин різних держав Европи.

Отже, вперше в історії в кошиківковому турнірі Олімпійських Ігор в Атланті учасницями будуть репрезентантки України.

Бажаючі підтримати підготову кошиківкової дружини і взагалі олімпійців України можуть висилати свої пожертви на Олімпійський Фонд УСЦАК: 680 Сенфорд Авеню, Нюарк, Н. Дж. 07106.

Українці в Боснії просять помочі

До українських організацій, людей доброї волі та жертвенних осіб.

Слава Ісусу Христу!

Українська Асоціяція „Світ Культури“ звертається від імені нашого духовенства — священиків і монахинь — усіх своїх вірних, всього українського населення, яке проживає у нестерпних обставинах війни на Балканах, у Боснії.

Незважаючи на те, що ворогуючі сторони ведуть переговори про мирне налагодження конфлікту, це вже нічого не змінить для сотень тисяч тих, які стратили своїх найближчих: чоловіків, батьків, братів, а то й цілі родини.

Між такими людьми в критичному стані є і наші українські родини, які не то живуть, не то вмирають. Перебуваємо в гарячому балканському котлі не із своєї волі, залишені самі на себе, відрізані як від Церкви, так і від нашого громадянства.

Ми пам'ятаємо тих, які впродовж чотирьох років різними способами оминали бар'єри і контактували з нами, надсилали нам допомогу, яка не вся й доходила. Проте з часом і це майже припинилось!

Наше життя ще довго не покращає. Нам серце розривається, коли бачимо, як інші народи: серби, хорвати, мусулмани допомагають своїм як фінансово, так і матеріяльно. Італійці, чехи, словаки живуть поряд з нами якщо не в добробуті, то хоч не бідують, як ми, бо постійно дістають допомогу від церковних і державних організацій своїх батьківщин.

Без жодних зв'язків з епархією й ієрархією ми, маленька частинка Христової Церкви, маємо лише п'ятьох священиків і дві монахині-василіянки, які стоять на сторожі і в обороні кожної нашої української родини.

Щоб полегшити наше становище, створена ця асоціяція, до якої увійшло все духовенство і майже вся українська громада на поселенні. Головна мета асоціяції — це дбати про нашу духову єдність, виступати оборонцем наших прав перед владою і підтримувати зв'язки з Україною.

Крім того, тепер найголовніше завдання — це допомагати кожній родині матеріяльно, а особливо дбати за дітей, яких на 1,200 родин нараховується 600. Наша асоціяція вже встигла організувати три поїздки дітей в Україну. Вони їздили туди відпочивати на вакації, а також вивчати рідну мову. За це ми вдячні Україні й її амбасадорам у Беоґраді, Загребі і Будапешті, які допомогли створити для нас безпечні „коридори“.

Ми хочемо, щоб заради нас молода і велика Україна була присутня на Балканах.

Хіба впродовж століть мало дала наша громада Церкві і світові своїх синів і доньок, які тепер розкидані по всіх континентах? Тут залишилися їхні батьки, матері, брати і сестри. Тут поховані їхні родичі, тут є ще світло віри і національної свідомости.

Тому, незважаючи ні на що, підтримайте нас, підбадьорте своєю жертвенністю, зробіть відповідний вплив, огрійте нас теплотою. Просимо вас свої пожертви надсилати на адресу нашого посередника Антона Гоцюра:

Anton und Dahuta Gocjur, Zornedingerstr. 18, 81671 Munich, Germany; тел.: 089-49-45-88.

Чеки просимо виписувати на A. Gocjur з позначкою „Для українських родин Боснії, о. Петро Овад“.

З пошаною і подякою до всіх колишніх, теперішніх і майбутніх добродіїв.

Протоєрей о. Петро Овад
Прнявор.

Стейт Ню Джерзі вибрав за посестру Луганське

На громадських зборах представників стейту Ню Джерзі, які відбулися 10-го грудня 1995 року в готелі Рамада Іст Ґановер, Н. Дж., вибрано Комітет допомоги Луганській області.

Пресідник мґр Іван Буртик з'ясував невідрадну ситуацію громадян Лугані, які стали на шлях захисту національно-самостійницьких становищ. Урядові чинники відмовляються дати належну допомогу тим школам, які впровадили навчання державною українською мовою. Особливо терпить єдиний того роду в Україні Медичний Ліцей-Інтернат, який пріоритетно приймає студентів вбогих родин та сиріт. Дуже цінні доповнення і поради як і чим можна допомогти Україні подав відомий громадський діяч ред. Ярослав Гайвас.

Створений комітет плянує оформитись у філію ЗУАДК-у і як посестра Луганської области, буде допомагати Медичному Ліцеєві та іншим школам і сиротинцям. Треба сподіватись, що комітет буде активним і діловим, бо всі його члени з молодшого покоління й зголосились до праці добровільно, за що їм належиться велике признання.

Вибраний голова комітету, підприємець Михайло Галібей, разом з заступником адвокатом Ярославом Куземчаком, закликають всіх охочих до співпраці в цьому благородному ділі. Віримо, що може цей новий почин стане поштовхом і для інших більших громад, які підуть слідами комітету стейту Ню Джерзі.

В. Васьків

Піттсбурґ...

(Закінчення зі стор. 1)

тії. Роками успішно виконував ролю зв'язкового між Українською громадою і адміністрацією міста і повіту, і за це здобув пошану та признання. Це підкреслили у своїх виступах мейор міста Тома Мирфі, конґресмен Вілліям Койн та міський радний Дан Онорато.

Про життєвий плян лавреата розповіли М. Котов і Марта Пісецька-Фарлі, члени управи УТТ; заступниця голови УТТ, Галя Полатайко відчитала текст грамоти, мистецького виконання Катерини Бойкович.

У кінцевому слові, Ігор Гаврилюк, голова УТТ відзначив, що цим святом УТТ віддає шану всьому першому поколінню українців, уродженців Америки. Своїм трудом вони поклали тривкі основи організованого українського життя в Америці. Ми ніколи не забудемо, що поміж десятками українських церков у Піттсбурщині, так православних як і католицьких, більш чим половина були збудовані перед 1920 роком.

Вшановуючи здобутки наших попередників, молоді члени УТТ продемонстрували тяглість наших зусиль для скріплення українського життя в Америці. Прірви між поколіннями у нас немає.

М. Корчинський

ГАЗЕТА „МОСКОВСКІЙ КОМСОМОЛЄЦ“ оприлюднила висліди проведеного Всеросійським центром вивчення громадської думки опитування щодо наставлення різних політичних партій до пиятики. З'ясувалося, що Партія шанувальників пива воліє пити не „партійний“ напій, а шампанське, й то на 12 відсотків більше, ніж його вживають у середньому по країні. Зате пиво люблять жириновці і п'ють його на 19 відсотків більше, ніж решта російських громадян. Щодо вживання горілки, то середньоросійський рівень на 18 відсотків обігнало політичне об'єднання генерала Алєксандра Руцкого, а на 12 відсотків — бльок прем'єра Віктора Черномирдіна „Наш дом — Росія“. Незле розуміються на горілці зюґановські комуністи, вони йдуть третіми, вживаючи міцний алькоголь на сім відсотків більше, ніж в середньому в країні. Комуністична партія виявилася єдиною, прихильники якої не визнають нічого, крім горілки. Довкола „Демократичного вибору Росії“ об'єднуються шанувальники сухого вина, серед ґайдарівців цей показник на 15 відсотків вищий від середньоросійського рівня.

У САРАЄВО відбулося урочисте засідання, а відтак перша робоча сесія Конституційного суду Боснії та Герцеґовини. Про це повідомило хорватське бюро міжнародної організації „Правна ініціятива для Середньої та Східньої Европи“. Конституційний суд Боснії та Герцеґовини покликаний інтерпретувати Основний закон країни і виступати арбітром у суперечливих питаннях, які перевищують компетенцію місцевих судів.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі“ **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику“.

Редакція „Свободи“

Чи знаєте, що „СВОБОДА“ це не тільки найстарший український щоденник у світі безперебійної появи, але й найдешевший.

За нього платять члени УНСоюзу 30 центів, а нечлени — 40 центів.

Чи не варто підтримати цю газету передплатою?

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ

про оголошення у „Свободі“ й „Українському Тижневику“ (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи“